

rimeligt, at en saa stor Del af hans Skat som $\frac{2}{3}$ kommer den Kommune, han bebyrder, til gode. Det er klart, Sandheden af det kan ikke bestrides: Men Forholdet kan ogsaa være et helt andet, og det er et helt andet for en Del Kommuners Vedkommende, og da navnlig for den allerstørste Kommune i Landet efter København, nemlig Frederiksberg Kommune. Der bor der en hel Del Mennesker, som have deres Beskæftigelse i København, og det er jo ganske sikkert, at der er en stor Del af dem, som har Storbedrift i København, Fabrikdrift eller lignende Virksomhed, og det er ogsaa klart, at de beskæftige en Del Arbejdere, og hvis disse Arbejdere saa alle boede i København, er det ogsaa klart, at de vilde bebyrde Københavns Budget en hel Del. Men for det første bo de ikke alle i København. Der bor jo ogsaa en Mængde Arbejdere ude paa Frederiksberg, og selv om ikke alle de Arbejdere, som just beskæftiges i de bestemte paa Frederiksberg liggende Bedrifter, bo paa Frederiksberg, er der paa den anden Side mangfoldige Bedrifter, hvor Ejeren af Bedriften bor i København, medens hans Arbejdere bo ude paa Frederiksberg og altsaa paa denne Maade komme til at ligge Frederiksberg Kommune til Byrde. Jeg tror, at Forholdet der vil vise sig omtrent at gaa lige op med Hensyn til de Udgifter, som de to Kommuner faa til disse humane, sociale Foranstaltninger, Skolevæsenet o. s. v. Og ser man paa det andet Forhold, paa Brugen af vore Veje, Gader o. s. v. ude paa Frederiksberg, ja, saa behøver man ikke at færdes ret længe derude for at se, at de fleste af de Vogne, som køre derude, ere københavnske Forretningsvogne; det er altsaa fornemmelig dem, der slide paa Veje og Gader derude, og af den Grund kan det altsaa heller ikke være retfærdigt, at de $\frac{2}{3}$ af Skatten gaar ind til København; hvis Retfærdigheden skulde ske Fyldest, skulde det snarere være omvendt i saa Henseende. — Hensigten med disse Bestemmelser i Lovforslaget er naturligvis den, at den ene Kommune ikke skal afgive Skattely for den anden. Men dette gælder ikke for Frederiksbergs Vedkommende. Frederiksberg afgiver ikke Skattely for København, der er den samme Skatteprocent paa Frederiksberg, som der er i København; hvis det skulde afgive Skattely, skulde Skatteprocenten jo være mindre derude, saaledes at man valgte sin Bolig derude af Hensyn til, at man derved kom til at svare mindre i Skat, end hvis man boede i København. Men det er

ingenlunde Tilfældet. De to Kommuner have i mange Aar, eller i alt Fald i flere Aar, haft den samme Skatteprocent, saa det er i den Retning ingen Fordel at bo paa Frederiksberg fremfor i København.

Men et er sikkert, at hvis Loven træder i Kraft i sin nuværende Skikkelse, saa vil det være i allerhøjeste Grad skadeligt for Frederiksberg Kommunes Vedkommende. — Frederiksberg Kommune kan efter min Overbevisning saa gaa 3 Veje. Den kan enten lade 5 være lige og gøre Gæld hvert Aar; men i Længden kan det jo ikke gaa, man kan ikke gøre det det ene Aar efter det andet; det er altsaa i alt Fald kun et begrænset Tidsrum, at dette kan gaa. Det andet, man kan gøre, er at indskrænke Udgifterne saa meget derude, at man faar Balance paa Regnskabet. Men skulle Udgifterne indskrænkes saa betydeligt, som der her er Tale om, vil det gaa ud over mangfoldige Formaal, med Hensyn til hvilke det ikke alene vil være skadeligt for Frederiksberg, men man kan godt sige for det hele Land. De Indskrænkninger, man kommer til at gøre, blive jo nemlig paa Skolevæsenet, Alderdomsforsørgelsen og paa mangfoldige andre lignende Omraader. Man skal have Balance, naar man ikke skal gøre Gæld, og denne Balance kan man kun skaffe til Veje, naar man kommer ind paa at formindske Udgifterne. — Den tredie Vej, man kan gaa — og det er naturligvis den, man til syvende og sidst kommer til at gaa —, er den, at man siger: Vi kunne ikke gaa nogen af de to andre Veje, og saa er der kun den tilbage at søge ind under København, med andre Ord, at slaa sig selv ihjel. Det er sandsynligvis det, der vil ske, at Frederiksberg paa den Maade gaar ud af Sagaen som selvstændig Kommune. Men det vilde være i høj Grad beklageligt, at Landets næststørste Kommune, som alle Dage har været overmaade tilfreds med at være en selvstændig Kommune, og hvis Indbyggere have været glade ved at have den Stilling, nu pludselig skulde ophøre dermed og give sig ind under den store Nabokommune. Det vilde i høj Grad skabe Utilfredshed derude, og der er i Virkeligheden ingen, som ønsker det, tværtimod, man søger at stritte imod af alle Kræfter. Mig forekommer det ogsaa, at man fra et Retfærdighedsstandpunkt ikke har Lov dertil. Det er jo forkasteligt, ja, man straffer det, naar en Person kommer til en anden, sætter ham en Pistol for Brystet og siger: Pengene eller Livet! Men her kommer man og